

Vopsea peste rugină?!

Diacon CORNEL SABĂU
Biserica Pentecostală Simeria

„Nu acoperiți păcatul. Nu vopsiți peste rugină! Nu admiteți compromisuri, dacă vreți să fiți lumină. Compromisul, să știți, înseamnă a vopsi peste rugină!” (Valentin Popovici)

Există în Sfânta Scriptură versete în care sunt redade spusele Domnului Isus, dar care par greu de „digerat” datorită conținutului acestor cuvinte, cum ar fi: *fariseu orb, morminte văruite, nebuni și orbi, șerpi, pui de năpârци (Matei cap 23)*. Și lista poate continua.

Așa-i că am auzit multe predici despre fericirile spuse de Domnul? Dar câți predică astăzi despre „vai”-urile Bibliei? Nu trebuie să fim negativiști în ceea ce învățăm pe alții, zicea cineva. Și este foarte adevărat, dar ceea ce îmi doresc este ca nu cumva să fim dintre aceia care zic „bun venit” tuturor lucrurilor. Hristos Domnul nu a făcut așa ceva. DE CE? Pentru că ascunzând un lucru rău sau mai bine zis un păcat, nu înseamnă că el nu mai există, doar că a căpătat o altă înfățișare, deși substratul este același. Propun să ne imaginăm un loc plin cu gunoaie... dar peste care se așterne un strat considerabil de zăpadă. Totul devine alb și frumos... pentru o vreme, dar când vine căldura? Începe să iasă la iveală ce s-a ascuns sub stratul alb. Se arată adevărata realitate. Tos așa stau lucrurile și în plan spiritual: avem tendința să „**vopsim peste rugină**”.

*„Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele, și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Izbăvitorul meu!”
(Psalmi 19.14)*

Datorită faptului că vrem să fim bine văzuți și ne place să fim apreciați și laudați. Fie că este vorba de noi ca persoană, fie că este vorba de adunările noastre.

În rândurile de mai jos este un îndemn și o provocare totodată pentru fiecare dintre noi, ca să ne verificăm dacă nu cumva suntem și noi dintre cei care vopsesc... peste rugină!

Fățarnicia în rugăciune

„...de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi; de aceea veți lua o mai mare osândă” (Matei 23:14)

Momentele petrecute pe genunchi, în părtașie cu Dumnezeu, sunt o bucurie imensă! Și diavolul știe asta, de aceea, dacă nu ne poate împiedica să ne rugăm, atunci vrea ca măcar să nu o facem cum trebuie. În special, atunci când suntem adunați împreună la rugăciune, suntem ispitiți să ne rugăm în așa fel încât să impresionăm, dar nu pe Dumnezeu. Sunt fățarnici atunci când mă rog ca fariseul din pilda Domnului Isus (Luca 18:9-14), care vedea greșeli doar la cel de lângă el și își „poatează” meritele înaintea Lui Dumnezeu. El își începe rugăciunea prin a se compara cu alții.

Cred că trebuie să ne rugăm neîncetat, cred că, rugându-ne, creștem spiritual și primim putere de sus, dar cred și că rugăciunea trebuie să fie expresia sinceră a inimii. Doresc ca Dumnezeu să ne ajute să fim oameni ai rugăciunii!

Continuare...

Sărbătoare și bucurie în data de 10 ianuarie a.c. la Biserica Pentecostală din localitatea Someșu Rece, județul Cluj, prilejuită de ordinarea în slujba de pastor a fratelui Ioan Zirbo. Slujba a fost coordonată de fratele Gabi Moldovan, pastorul de sector și pastorul Bisericii, iar mesajele biblice au fost rostite de pastori Vasile Bojor, vicepreședintele Comunității Regionale Pentecostale Cluj și Mircea Deteșan, secretarul Comunității.

